Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 9 юни 2017 г.
(OR. en)

9988/17

Междуинституционално досие:
2016/0381 (COD)

LIMITE

ENER 271
ENV 580
TRANS 251
ECOFIN 494
RECH 222
CODEC 984

PUBLIC

БЕЛЕЖКА

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители
№ док. Ком.:	15108/16 ENER 416 ENV 756 TRANS 477 ECOFIN1152 RECH 341 IA 125 CODEC 1797 + ADD 1 - 5
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите — Общ подход

1. Комисията представи посоченото по-горе предложение на 30 ноември 2016 г., като част от Пакета за чиста енергия. С предложението се цели насърчаване на енергийната ефективност в сградите и оказване на подкрепа за санирането на сгради с оглед на дългосрочната цел за декарбонизиране на европейския сграден фонд. По-конкретно в него се предвижда определянето на дългосрочни стратегии на държавите членки за саниране, укрепване на връзките между политиката за енергийната ефективност и нейното финансиране, както и подобряване на свързаните системи за документация и статистически данни относно енергийните характеристики на сградите.

2. С предложението се цели също насърчаване на внедряването на сградна инфраструктура за зареждане на електрически превозни средства и в него се предлага въвеждането на показател за интелигентност за характеризиране на готовността на конкретни сгради да постигат сградна автоматизация. Накрая, в съответствие с принципа за по-добро регулиране, в предложението се рационализират и опростяват разпоредбите на директивата, които не са довели да очакваните резултати, например относно инспекциите на отоплителните и климатичните инсталации.

3. Разглеждането на предложението започна през януари 2017 г. по време на малтийското председателство. След като Комисията представи предложението си и свързаната се него оценка на въздействието, се проведе обмен на мнения, по време на който Комисията отговори на повдигнатите от делегациите въпроси. Въпросите засягаха предимно точното естество и точния обхват на задълженията, въведени с предложението. Някои делегации изказаха критика във връзка с административната тежест и ненужната сложност на задълженията в сравнение с добавената им стойност. По-конкретно, във връзка с разпоредбите, свързани със зарядните точки и показателя за интелигентност, няколко делегации изказаха опасенията, че въвеждането на ясни задължения може да е прибързано или да води до прекомерни разходи.

4. Като цяло делегациите подкрепиха предложението на Комисията и представиха няколко искания за промени по време на подробното разглеждане на отделните членове. С цел подобряване на текста и намиране на подходящ компромис председателството направи някои промени в текста. Най-съществените промени целят:
   — подобряване и уточняване на разпоредбите относно съдържанието на дългосрочните стратегии за саниране и тяхното финансиране (членове 2а и 10);
   — намаляване на броя на зарядните точки до най-малко една за нежилищните сгради. Колкото до предварителното окабеляване, само едно на всеки три места за паркиране трябва да бъде предварително окабелено за зарядни точки за електрическо зареждане в нежилищните сгради, докато в жилищните сгради предварителното окабеляване е общо изискване. Допълнителни условия за прилагането на тези задължения бяха въведени и в текста (член 8, параграфи 2) и 3);
   — превръщане на бъдещата схема относно показателя за интелигентност в доброволна и по-конкретна (член 8, параграф 6) и приложение Ia);
   — установяване на единен праг от 70 kW за инспекциите на отоплителните и климатичните системи и повторно въвеждане на алтернативи на инспекциите (членове 14 и 15);

— премахване на приспадането на енергията от възобновяеми източници, произвеждана извън рамките на обекта, от нетната първична енергия на сградата, и предоставяне на възможността единствено показателите за първична енергия, установени от държавите членки, да отчитат енергията от възобновяеми източници, произвеждана извън рамките на обекта (приложение I).

5. По време на последното обсъждане в работна група „Енергетика“ на 7 юни мнозинството от делегациите изрази подкрепа за компромисния текст на председателството, въпреки някои оставащи искания от малък брой от тях. Председателството внася допълнителни компромисни предложения в текста, приложен към настоящия доклад, с цел да се разсеят тези няколко оставащи опасения, и счита, че по останалата част от текста е достигнат баланс, позволяващ изготвянето на общ подход на Съвета.

С този общ подход ще бъде определена предварителната позиция на Съвета по настоящото предложение, като той ще послужи за основа на подготовката за преговорите с Европейския парламент.

Промените спрямо предходния документ (док. 6389/4/17 REV 4) са обозначени с **получер шрифт и подчертаване**. Съображенията бяха адаптирани, за да се отразят промените в материалноправните разпоредби.

Комисията запазва позицията си по цялото компромисно предложение на този етап от процедурата.

6. Комисията на Европейския парламент по промишленост, изследвания и енергетика определи Bendt Bendtsen (EPP) за докладчик. Очаква се тя приеме становището си през ноември 2017 г. Европейският икономически и социален комитет представи становището си на 26 април 2017 г., а становището на Комитета на регионите се очаква на 13 юли 2017 г.

7. Корепер се приканва да разгледа компромисното предложение и да потвърди съгласието си по текста в приложението, с оглед да се даде възможност на Съвета по транспорт, телекомуникации и енергетика (Енергетика) да постигне общ подход на заседанието си на 26 юни.

2016/0381 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[1],

като взеха предвид становището на Комитета на регионите[2],

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

[1] ОВ С , г., стр. .
[2] ОВ С , г., стр. .

(1) Европейският съюз се ангажира с постигането на устойчива, конкурентоспособна, сигурна и декарбонизирана енергийна система. Енергийният съюз и политическата рамка в областта на енергетиката и климата за 2030 г. определят за Съюза амбициозни ангажименти за по-нататъшно намаляване на емисиите на парникови газове (с най-малко 40 % до 2030 г. в сравнение с 1990 г.), за увеличаване на дела на енергията от възобновяеми източници в енергопотреблението (с най-малко 27 %) и за икономии на енергия от поне 27 %, като тази стойност се преразглежда с оглед да се постави цел от 30 % на равнището на Съюза[1], и за подобряване на европейската енергийна сигурност, конкурентоспособност и устойчивост.

(2) За да бъдат постигнати тези цели, прегледът на законодателството за енергийната ефективност през 2016 г. обединява: i) повторна оценка на целта за енергийната ефективност на ЕС за 2030 г. съгласно искането на Европейския съвет от 2014 г.; ii) преразглеждане на основните членове на Директивата относно енергийната ефективност и Директивата относно енергийните характеристики на сградите; iii) укрепване на стимулиращата финансова среда, включително на европейските структурни и инвестиционни фондове (ЕСИФ) и Европейския фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ), което в крайна сметка ще подобри финансовите условия на инвестиционния пазар за инвестиции в областта на енергийната ефективност.

(3) В член 19 от Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[2] се изисква най-късно до 1 януари 2017 г. Комисията да извърши преглед на директивата в светлината на придобития опит и постигнатия напредък при нейното прилагане и, ако е необходимо, да направи предложения.

(4) В рамките на подготовката за този преглед Комисията предприе поредица от стъпки, за да събере факти за това как Директива 2010/31/ЕС се прилага в държавите членки, като се съсредоточи върху това какво работи добре и какво може да се подобри.

---

[1] EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Брюксел, 24 октомври 2014 г.

[2] Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13).

(5) Резултатите от провеждането на общата оценка и оценката на въздействието сочат, че са необходими ред изменения, за да се укрепят действащите разпоредби на Директива 2010/31/ЕС и да се опростят някои аспекти.

(6) Европейският съюз се ангажира с разработването на сигурна, конкурентоспособна и декарбонизирана енергийна система до 2050 г[1]. За да постигнат тази цел, държавите членки и инвеститорите се нуждаят от мерки, насочени към постигане на дългосрочната цел за намаляване на емисиите на парникови газове и декарбонизиране на сградния фонд до 2050 г. Ето защо държавите членки следва да определят индикативни междинни стъпки в средносрочен (2030 г.) и в дългосрочен (2050 г.) план.

(7) Разпоредбите относно дългосрочните стратегии за саниране, предвидени в Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета[2], следва да бъдат преместени в Директива 2010/31/ЕС, където те се вписват по-добре. Държавите членки могат да използват дългосрочните си стратегии за саниране за преодоляване на рисковете, свързани с интензивна сеизмична активност, засягаща санирането с цел подобряване на енергийната ефективност, както и жизнения цикъл на сградите.

(8) Програмите на цифровия единен пазар и Енергийния съюз следва да бъдат съгласувани и да служат на постигането на общи цели. Цифровите технологии бързо променят енергийната система — от включването на възобновяеми източници до интелигентните енергийни мрежи и сградите, подготвени за интелигентно управление. За да се поправи пътят за цифровите технологии в сградния сектор, следва да се въведат целенасочени стимули за насърчаване на използването на инсталации, подготвени за интелигентно управление, и цифрови решения в сградната среда.

---

[1] Съобщение относно *„Енергийна пътна карта за периода до 2050 г.“* (COM(2011) 885 final).

[2] Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

(9) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия относно общата схема на Европейския съюз за оценяване на подготвеността на сградите за интелигентно управление. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета. „Показателят за интелигентност“ следва да се използва за измерване на степента, в която дадена сграда може да използва ИКТ и електронни системи, за да оптимизира своето функциониране и да взаимодейства с електроенергийната мрежа. „Показателят за интелигентност“ ще повиши осведомеността на собствениците и обитателите на сгради за ценността на сградната автоматизация и електронното наблюдение на техническите сградни инсталации и ще даде увереност на обитателя относно реалните икономии, дължащи се на тези нови допълнителни функции. Използването на схемата за оценяване на подготвеността на сградите за интелигентно управление следва да бъде доброволно за държавите членки.

(9a) За да се гарантира съгласуваност с Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г., разпоредбите относно правомощията за приемане на актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да бъдат изменени. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(10) Иновациите и новите технологии дават възможност общата декарбонизация на икономиката да бъде подкрепена също и при сградите. Например сградите могат да дадат тласък на развитието на инфраструктурата, необходима за „интелигентното“ зареждане на електрически превозни средства, и също да осигурят основа за използването на автомобилните акумулатори като източник на енергия в държавите членки, ако последните го пожелаят. За да бъде отразена тази цел следва да бъде разширено определението за техническите сградни инсталации. […]

(10а) В съчетание с увеличения дял производство на енергия от възобновяеми източници, използването на електрическите превозни средства води до по-малко въглеродни емисии и по-добро качество на въздуха. Електрическите превозни средства са ключов компонент на прехода към чиста енергия, основан на мерки за енергийна ефективност, алтернативни горива, енергия от възобновяеми източници и новаторски решения за управление на енергийната гъвкавост. Строителните норми могат да бъдат бъдат ефективно засилени чрез въвеждането на целенасочени изисквания в подкрепа на внедряването на инфраструктура за презареждане в паркинги в жилищни и нежилищни сгради. **Държавите членки следва да разгледат също регулаторните процедури и административните процеси с оглед премахване на пречки от типа на поделените стимули и административните усложнения, с които отделните собственици се сблъскват при опита за инсталиране на зарядни точки на своите места за паркиране.**

(10б) Вече наличната инфраструктура ще доведе до намаляване на разходите за инсталиране на зарядни точки за отделните собственици на апартаменти и ще гарантира достъп на потребителите на електрически превозни средства до зарядни точки. Установяването на изисквания на равнище ЕС за предварителното оборудване на местата за паркиране и инсталирането на зарядни точки е ефективен начин за насърчаване на използването на електрически превозни средства в близко бъдеще, като същевременно дава възможност за бъдещо развитие с намалени разходи в средносрочен до дългосрочен план.

(**10в**) При това обаче е възможно някои географски райони със специфични уязвимости да бъдат изправени пред специфични трудности при прилагането на тези изисквания. Това би могло да засегне най-отдалечените региони **по смисъла на член 349 от ДФЕС,** поради тяхната отдалеченост, островен характер, малка площ, трудни релеф и климат, както и изолираните микросистеми, чиито електропреносни мрежи може да се наложи да претърпят еволюция, за да се справят с бъдеща електрификация на местния транспорт. Случаят няма да бъде непременно такъв. В други подобни региони и системи електрификацията на транспорта може да е мощен инструмент за справянето с проблеми като качеството на въздуха или сигурността на доставките, пред които такива региони и системи често са изправени. Когато […] **са налице посочените по-горе трудности**, за всеки отделен случай може да се вземе решение за адаптиране на изискванията — координирано между Комисията и засегнатите държави членки, като решенията бъдат конкретно пригодени към спецификите на съответния район.

(11) Оценката на въздействието определи две групи от действащи разпоредби, чиято цел би могла да бъде постигната по-ефикасно отколкото понастоящем. Първо, задължението преди започване на строителството да се извърши проучване за осъществимостта на алтернативни високоефективни инсталации се превръща в излишна тежест. Второ, беше констатирано, че разпоредбите, отнасящи се до инспекциите на отоплителните и климатичните инсталации, не осигуряват в достатъчна степен и по ефективен начин първоначалното постигане и поддържането на желаните характеристики на тези технически инсталации. Дори и евтини технически решения с много кратки срокове на възвръщаемост, като например хидравличното балансиране на отоплителната инсталация и монтирането/подмяната на термостатични вентили, не са обхванати в достатъчна степен понастоящем. Свързаните с инспекциите разпоредби се изменят, за да се гарантира по-добър резултат от инспекциите.

(12) Особено при големи инсталации сградната автоматизация и електронното наблюдение на техническите сградни инсталации са доказали, че ефективно заместват инспекциите. Монтирането на такова оборудване следва да се разглежда като икономически най-изгодната алтернатива на проверките в големите нежилищни и в многофамилните жилищни сгради с достатъчен размер, позволяващ съответните инвестиции да се изплатят за по-малко от три години. При малки инсталации документирането на характеристиките на системата от монтажниците ще подпомогне проверката на спазването на минималните изисквания, определени за всички технически сградни инсталации.

(12a) Прилагането на схемите за редовни инспекции на отоплителните и климатичните инсталации съгласно Директива 2010/31/ЕС предполагаше значителни административни инвестиции от страна на държавите членки и частния сектор, включително обучение и акредитиране на експерти, осигуряване на качество и контрол, както и на разходите за инспекциите. […] Държавите членки, които са определили необходимите мерки за провеждане на редовни инспекции и прилагат ефективни схеми за инспекции, […] може да **счетат за целесъобразно** тези схеми да продължат да функционират, включително за по-малки отоплителни и климатични инсталации. […]

(13) За да се осигури възможно най-доброто им използване в саниране на сгради, финансовите мерки, свързани с енергийната ефективност, следва да са обвързани с **качеството на ремонтните работи. Ето защо тези мерки следва да бъдат обвързани с** […] **характеристиките на оборудването или материалите, използвани при** санирането, **и с нивото на сертификация или квалификация на монтажника, или с подобрението, постигнато в резултат на санирането,** което следва да се оцени чрез сравняване на сертификатите за енергийните характеристики, издадени преди и след санирането, или по друг прозрачен и пропорционален метод.

(14) [заличено]

(15) Настоящите системи за независим контрол на СЕХ могат да се използват за проверка на съответствието и следва да бъдат засилени, за да се гарантира, че сертификатите са с добро качество. Когато системите за независим контрол на СЕХ са допълнени от бази данни, които надхвърлят изискванията на настоящата директива, те могат да се използват за проверка на съответствието и за изготвяне на статистически данни за регионалния/националния сграден фонд. Необходими са висококачествени данни за сградния фонд и те биха могли отчасти да бъдат извлечени от базите данни за СЕХ, които понастоящем се разработват и експлоатират в почти всички държави членки.

(16) За да бъдат постигнати целите на политиката относно енергийната ефективност на сградите, прозрачността на СЕХ следва да бъде подобрена, като се гарантира, че всички необходими параметри за изчисляване както за целите на сертифицирането, така и за целите на минималните изисквания за енергийните характеристики са определени и се прилагат последователно. Държавите членки следва да въведат подходящи мерки, за да гарантират например, че характеристиките на монтирани, подменени или актуализирани технически сградни инсталации за отопление на помещения, климатични инсталации или осигуряване на топла вода се документират с оглед на сертифицирането на сгради и проверката на съответствието.

(17) В Препоръка (ЕС) 2016/1318 на Комисията от 29 юли 2016 г. за сгради с почти нулево нетно потребление на енергия е посочено как с прилагането на директивата би могло едновременно да се гарантира трансформирането на сградния фонд и преминаването към по-устойчиво доставяне на енергия, което подкрепя също стратегията за отопление и охлаждане[1]. За да се гарантира правилното прилагане, общата рамка за изчисляване на енергийните характеристики на сградите следва да се актуализира с подкрепата на Европейския комитет за стандартизация (CEN) в рамките на неговата дейност по силата на мандат M/480, възложен от Европейската комисия.

(18) Разпоредбите на настоящата директива не следва да възпрепятстват държавите членки да определят по-амбициозни изисквания за енергийните характеристики за сградите и сградните компоненти, стига тези мерки да са съвместими със законодателството на Съюза. Не е в противоречие с целите на настоящата директива и тези на Директива 2012/27/ЕС, че тези изисквания може при определени обстоятелства да ограничават инсталирането или използването на продукти, които са предмет на друго хармонизиращо законодателство на Съюза, при условие че подобни изисквания следва да не представляват необоснована пазарна бариера.

(19) Целите на настоящата директива, по-специално намаляването на енергията, необходима за удовлетворяване на енергийните потребности, свързани с типичното използване на сградите, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, когато те действат поотделно. Постигането на целите на директивата може да се осигури по-ефективно чрез действия на равнището на Съюза, тъй като това гарантира съгласуваност, общи цели, разбирателство и политическа воля. Поради тази причина Съюзът приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, залегнал в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

---

[1] COM(2016) 51 final.

(20) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г.[1] държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.

(21) Поради това Директива 2010/31/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

[1] ОВ C 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

Член 1

Директива 2010/31/ЕС се изменя, както следва:

(1) в член 2 точка 3 се заменя със следното:

„3. „техническа сградна инсталация“ означава техническо оборудване за осигуряване на отопление на помещения, охлаждане на помещения, вентилация, топла вода за битови нужди, вградено осветление, сградна автоматизация и контрол, производство на електроенергия на място или комбинация от такива системи, включително системите, използващи енергия от възобновяеми източници, на дадена сграда или обособена част от сграда“;

(1а) В член 2 се добавят следните точки 15а, 15б и 20:

„15а. „отоплителна инсталация“ означава комбинация от компонентите, необходими за осигуряване на начин на обработка на вътрешния въздух, който позволява температурата да се повишава“;

„15б. „топлогенератор“ означава онази част от отоплителната инсталация, която произвежда полезна топлина посредством един или няколко от следните процеси:
а) изгаряне на горива, например в котел;
б) ефекта на Джаул-Ленц, протичащ в нагревателните елементи на електросъпротивително отоплително устройство;
в) улавяне на топлина от околния въздух, от изходящ въздух от вентилация, от вода или от земен източник (източници) на топлина посредством термопомпа“;
(20) „изолирана микросистема“ означава система с потребление под 500 GWh през 1996 г., при която няма връзка с други системи;

(2) След член 2 се вмъква член 2а „Дългосрочна стратегия за саниране“:

„Член 2а

1. Държавите членки установяват дългосрочна стратегия за мобилизиране на инвестиции за саниране както на обществения, така и на частния национален фонд от жилищни и нежилищни сгради. Тази стратегия обхваща:

а) преглед на националния сграден фонд, където е уместно, въз основа на статистически извадки и очакван дял на ремонтираните сгради през 2020 г.;

б) определяне на разходно ефективни подходи за саниране, съобразени с вида сгради и климатичната зона;

в) политики и мерки за насърчаване на разходно ефективно основно саниране на сгради, включително поетапно основно саниране;

г) ориентирана към бъдещето перспектива за насочване на инвестиционните решения на частни лица, строителната промишленост и финансовите институции;

д) основана на факти преценка за очакваните икономии на енергия и ползите в по-широк смисъл.

2. В своята дългосрочна стратегия за саниране държавите членки определят пътна карта с мерки, целящи **да се гарантира високо енергийно ефективен и** декарбонизира**н** […] национален сграден фонд, предвид дългосрочната цел за намаляване на емисиите на парникови газове в ЕС до 2050 г. с 80—95 % спрямо 1990 г. Пътната карта включва индикативни етапни цели до 2030 г. и 2050 г.

Освен това дългосрочната стратегия за саниране взема предвид необходимостта да се намали енергийната бедност в съответствие с критериите, определени от държавите членки.[1]

3. С оглед насочването на инвестиционните решения съгласно параграф 1, буква г) държавите членки обмислят въвеждането на механизми за:

а) обединяване на проекти с цел да се улесни финансирането от инвеститори на дейностите по саниране, посочени в параграф 1, букви б) и в);

б) намаляване на възприемания риск, свързан с дейностите за повишаване на енергийната ефективност, за инвеститорите и частния сектор; и

в) използването на публично финансиране за привличане на допълнителни инвестиции от частния сектор или за преодоляване на специфични слабости на пазара.“;

(3) Член 6 се заменя със следното:

[1] В зависимост от резултата от обсъжданията на Директива [XXXX] относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия, за член 29 от директивата може да се добавят препратки. Освен това, съображения 40 или 41 от директивата следва да се допълнят с пояснение, че на енергийната политика се гледа като на потенциален принос за смекчаване на енергийната бедност като цяло, а не като причина за нейната поява.

„Член 6

Нови сгради

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че новите сгради отговарят на минималните изисквания за енергийните характеристики, определени в съответствие с член 4.“

(4) В член 7 петата алинея се заличава;

(5) Член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 третата алинея се заличава;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Що се отнася до новите нежилищни сгради и тези, които са подложени на основно саниране, при условие че сградата има повече от десет места за паркиране и сградата и паркингът са притежавани от едно и също образувание, държавите членки гарантират, че:

а) ако паркингът се намира в сградата и се извършва основно саниране, действията по санирането включват паркинга или електрическата инсталация на сградата; или

б) ако паркингът се намира в непосредствена физическа близост до сградата и се извършва основно саниране, действията по санирането включват паркинга;

по смисъла на Директива 2014/94/ЕС за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива[1] се инсталира най-малко една зарядна точка, която е в състояние да започва и преустановява зареждането в зависимост от ценовите сигнали, заедно с тръбопроводната инфраструктура, тоест тръбите за електрическите кабели, за да се даде възможност за инсталиране на по-късен етап на зарядни точки за електрически превозни средства на **най-малко** едно от всеки три места за паркиране.

[1] ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1.

Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета до 1 януари 2023 г. относно възможностите на европейската политика в областта на сградния фонд да допринесе за насърчаване на електрическата мобилност, като предлага мерки, ако е целесъобразно.

Държавите членки могат да решат да не определят или да не прилагат изискванията, посочени в първата алинея, за сградите, притежавани и ползвани от малки и средни предприятия съгласно определенията в дял I от приложението към Препоръка на Комисията 2003/361/ЕО от 6 май 2003 г.

3. Що се отнася до новите жилищни сгради и тези, които са подложени на основно саниране, при условие че сградата има повече от десет места за паркиране, държавите членки гарантират, че:

а) ако паркингът се намира в сградата и се извършва основно саниране, действията по санирането включват паркинга или електрическата инсталация на сградата; или

б) ако паркингът се намира в непосредствена физическа близост до сградата и се извършва основно саниране, действията по санирането включват паркинга;

е монтирана тръбопроводна инфраструктура, тоест тръбите за електрическите кабели, за да се даде възможност за инсталиране на по-късен етап на зарядни точки за електрически превозни средства на всяко място за паркиране.

3а. Параграфи 2 и 3 не се прилагат за сгради, за които заявленията за разрешително за строеж или еквивалентни на тях заявления са били подадени преди или в рамките на една година след датата, посочена в член 3, параграф 1 от настоящата директива.

3б. Държавите членки предвиждат опростени процедури за разрешаване и одобряване, които дават възможност на собствениците и наемателите да внедряват зарядни точки в нови и съществуващи жилищни и нежилищни сгради, без да се засягат законите за собствеността и наемните правоотношения на държавите членки.

4. Държавите членки могат да решат да не определят или да не прилагат изискванията, посочени в параграфи 2 и 3, за обществени сгради, които вече са обхванати от Директива 2014/94/ЕС.“

4а. По отношение на съществуващи сгради държавите членки могат да решат да не прилагат или да не определят изискванията, посочени в параграфи 2 и 3, ако разходите за инсталации за презареждане и тръбопроводни инсталации надвишават 5 % от общите разходи на основното саниране.

4[…]**б**. Държави членки, които могат да докажат, че прилагането на всички или някои от изискванията в параграфи 2 и 3 би довело до съществени проблеми при функционирането на енергийните системи в изолирани микросистеми или в най-отдалечени региони **по смисъла на член 349 от ДФЕС** и би застрашило стабилността на местната електропреносна мрежа, […] може да подадат заявление до Комисията за дерогация. Засегнатата държава членка подава цялата необходима информация на Комисията, която информира другите държави членки преди да вземе решение. Това решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

в) Добавят се следните параграфи 5 и 6:

„5. Държавите членки гарантират, че когато се монтира, подменя или модернизира техническа сградна инсталация за отопление на помещения, климатична инсталация или оборудване за топла вода, освен ако това не оказва въздействие върху енергийните характеристики, новите характеристики на системата или на изменената част се документират и предават на собственика на сградата, за да останат на разположение и да могат да се използват за проверка на съответствието с минималните изисквания, определени съгласно параграф 1, и за издаване на сертификати за енергийни характеристики. Без да се засяга член 12, държавите членки решават дали да наложат изискване за издаване на нов сертификат за енергийни характеристики.

6. До 31 декември 2019 г. Комисията приема обща схема на Европейския съюз за оценяване на подготвеността на сградите за интелигентно управление, след като е провела консултации със съответните сектори. Тази схема ще включва определянето на показател за подготвеността на сградите за интелигентно управление, ще установи методология за изчисляването му и ще предоставя техническа информация относно условията и реда за неговото ефективно прилагане на национално равнище в съответствие с приложение Ia. Тази мярка се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 26. Държавите членки могат да вземат под внимание или да прилагат схемата, като я адаптират към националните си условия. Схемата за оценяване на подготвеността на сградите за интелигентно управление е доброволна за собствениците на сгради и държавите членки. „

(6) Член 10 се изменя, както следва:

а) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Държавите членки обвързват своите финансови мерки за подобряване на енергийната ефективност при саниране на сградите:

а) с енергийните характеристики на оборудването или материалите, използвани при санирането. В този случай оборудването или материалите, използвани при санирането, се инсталират от монтажник със съответното ниво на сертификация или квалификация или

б) с подобренията, постигнати в резултат на това саниране, чрез сравняване на сертификатите за енергийните характеристики, издадени преди и след санирането; или

в) с резултатите от друг подходящ, прозрачен и пропорционален метод, който […] **указва** подобрение на енергийните характеристики.“;

б) Вмъква се следният параграф 6а:

„6а. Ако държавите членки въведат база данни за СЕХ, обобщени анонимни данни в съответствие с изискванията на ЕС и националните изисквания за защита на данните ще се предоставят при поискване за статистически или научноизследователски цели, най-малко на публичните органи.“;

(7) Член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки определят необходимите мерки за въвеждане на редовни инспекции на достъпните части на инсталациите с полезна номинална мощност за отопление на помещения над 70 kW, например топлогенератора, системата за управление и циркулационната(ите) помпа(и), използвани за отоплението на сгради. Тези инспекции включват оценка на коефициента на полезно действие на топлогенератора и на неговото оразмеряване по отношение на отоплителните нужди на сградата. Не е необходимо да се извършва повторна оценка на оразмеряването на топлогенератора, ако междувременно не са внесени промени в отоплителната инсталация или в изискванията относно отоплението на сградата.“;

б) параграфи 2, 3, 4 и 5 се заличават и заменят със следното:

„2а. Като алтернатива на параграф 1 държавите членки могат да решат да предприемат мерки, за да гарантират предоставянето на подходящи консултации на потребителите по отношение на подмяната на топлогенераторите, други промени в отоплителните инсталации и алтернативни решения за оценка на коефициента на полезно действие и на подходящото оразмеряване на топлогенераторите. Цялостното въздействие на този подход е равностойно на въздействието от прилагането на мерките по параграф 1.

2. Като алтернатива на параграф 1 за нежилищните сгради държавите членки могат да определят изисквания, за да се гарантира, че те са оборудвани със системи за сградна автоматизация и управление. Тези системи могат:

а) да наблюдават, анализират и **<u>дават възможност</u>** непрекъснато за регулирането на потреблението на енергия;

б) да извършват сравнителен анализ на енергийните характеристики на сградата, да откриват намаляването на ефективността на техническите сградни инсталации и да информират лицето, отговорно за съоръженията или техническото управление на сградите, относно възможностите за повишаване на енергийната ефективност;

в) да позволяват комуникация със свързани технически сградни инсталации и друго оборудване в сградата и да са оперативно съвместими с техническите сградни инсталации независимо от използваните от тях технологии, устройства и от техните производители.

3. Като алтернатива на параграф 1 за жилищните сгради държавите членки могат да определят изисквания, за да се гарантира, че те са оборудвани:

а) с устройства за постоянно електронно наблюдение, които измерват ефективността на инсталациите и информират собствениците или управителите, когато тя спадне значително и когато възникне необходимост от сервизно обслужване на инсталациите, и

б) с ефективни функции за управление, за да се осигури оптимално производство, разпределение и потребление на енергия.“;

(8) Член 15 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки определят необходимите мерки с оглед въвеждането на редовни инспекции на достъпните части на климатични инсталации с полезна номинална мощност над 70 kW. Инспекциите включват оценка на ефективността на климатичната инсталация и на нейното оразмеряване по отношение на нуждите на сградата от охлаждане. Не е необходимо да се извършва повторна оценка на оразмеряването, ако междувременно не са внесени промени в климатичната инсталация или в изискванията относно охлаждането на сградата.“;

б) параграфи 2, 3, 4 и 5 се заличават и заменят със следното:

„2а. Като алтернатива на параграф 1 държавите членки могат да решат да предприемат мерки, за да гарантират предоставянето на консултации на потребителите по отношение на подмяната на климатични инсталации, други промени в климатичните инсталациии и алтернативни решения за оценка на коефициента на полезно действие и на подходящото оразмеряване на климатичните инсталациии. Цялостното въздействие на този подход е равностойно на въздействието от прилагането на разпоредбите на параграф 1.

2. Като алтернатива на параграф 1 за нежилищните сгради държавите членки могат да определят изисквания, за да се гарантира, че те са оборудвани със системи за сградна автоматизация и управление. Тези системи могат:

а) да наблюдават, анализират и регулират непрекъснато потреблението на енергия;

б) да извършват сравнителен анализ на енергийните характеристики на сградата, да откриват намаляването на ефективността на техническите сградни инсталации и да информират лицето, отговорно за съоръженията или техническото управление на сградите, относно възможностите за повишаване на енергийната ефективност;

в) да позволяват комуникация със свързани технически сградни инсталации и друго оборудване в сградата и да са оперативно съвместими с техническите сградни инсталации независимо от използваните от тях технологии, устройства и от техните производители.

3. Като алтернатива на параграф 1 за жилищните сгради държавите членки могат да определят изисквания, за да се гарантира, че те са оборудвани:

а) с устройства за постоянно електронно наблюдение, които измерват ефективността на инсталациите и информират собствениците или управителите, когато тя спадне значително и когато възникне необходимост от сервизно обслужване на инсталациите, и

б) с ефективни функции за управление, за да се осигури оптимално производство, разпределение и потребление на енергия.“;

(9) в член 19 „2017 г.“ се заменя с „2028 г.“ и се добавя следното изречение:

„Като част от този преглед, Комисията разглежда ролята на избраните на равнище окръг или квартал подходи в европейската политика в областта на сградния фонд, например в контекста на общи схеми за обновяване, които се прилагат за редица сгради в свързан пространствен контекст, а не за отделни сгради“;

(10) В член 20, параграф 2 първата алинея се заменя със следното:

„По-специално държавите членки предоставят информация на собствениците или наемателите на сгради относно сертификатите за енергийни характеристики, тяхната цел, икономически изгодни начини за подобряване на енергийните характеристики на сградата, както и, ако е целесъобразно, относно наличните финансови инструменти за подобряване на енергийните характеристики на сградата.“;

(11) Член 23 се заменя със следното:

„Член 23

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегираните актове, посочени в членове 5 и 22, се предоставя на Комисията при условията, определени в настоящия член.

2. Правомощието да приема делегираните актове, посочени в членове 5 и 22, се предоставя на Комисията за срок от 5 години, считано от XXX [*датата на влизане в сила на настоящата директива*]. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за периоди с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки период.

3. Делегирането на правомощия, посочено в членове 5 и 22, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна, посочена в него дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията провежда консултации с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество[1].

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно до Европейския парламент и до Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно членове 5 и 22, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта до Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

(12) Членове 24 и 25 се заличават;

(12а) Член 26 се заменя със следното:

[1] ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

„Член 26

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.“

(13) Приложенията се изменят в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

С изключение на последната алинея, разпоредбите на член 4 от Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност[1] се заличават.

Член 3

1. Държавите членки въвеждат в сила най-късно до XXXX [*да се въведе датата [ ] **24** месеца след датата на влизането в сила*] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазване на настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

[1] ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 13.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложенията към настоящата директива се изменят както следва :

1. Приложение I се изменя както следва:

в) точка 1 се заменя със следното:

„1. Енергийните характеристики на дадена сграда се определят въз основа на изчисленото или действителното енергопотребление и отразяват типичното потребление на енергия за отопление, охлаждане, битова топла вода, вентилация и **вградено** осветление **(основно в нежилищния сектор)**.

Енергийните характеристики на дадена сграда се изразяват чрез цифров показател за потреблението на първична енергия в kWh/(m².година) за целите на издаването на сертификати за енергийни характеристики, както и за целите на проверката на спазването на минималните изисквания за енергийни характеристики. Методиката, използвана за определянето им, е прозрачна и отворена за иновации.

Държавите членки описват своята национална изчислителна методика съгласно националните приложения на общите стандарти[1], разработени в съответствие с мандат M/480, възложен от Европейската комисия на Европейския комитет по стандартизация (CEN). Това не представлява изискване за спазване на тези стандарти. Описанието на националните методи за изчисляване е на доброволна основа в националните приложения на другите стандарти[2]; „

[1] ISO/EN 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1 и 52018-1.

[2] EN 12098-1, EN 12098-3, EN 12098-5, EN 12831-1, EN 12831-3, EN 15232-1, EN 15316-1 , EN 15316-2, EN 15316-3, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2 , EN 15316-4-3 , EN 15316-4-4, EN 15316-4-5, EN 15316-5, EN 15378-1, EN 15378-3, EN 15459-1, EN 15500-1, EN 16798-3, EN 16798-5-1, EN 16798-5-2, EN 16798-7, EN 16798-9, EN 16798-13, EN 16798-15, EN 16798-17, EN 16946-1, EN 16947-1, EN ISO 10077-1, EN ISO 10077-2, EN ISO 10211, EN ISO 12631, EN ISO 13370, EN ISO 13786, EN ISO 13789, EN ISO 14683 и EN ISO 6946, ISO/EN 52017-1 и ISO/EN 52022-1.

г) точка 2 се заменя със следното:

„2. Енергийните нужди за отопление, охлаждане, битова топла вода и адекватна вентилация се изчисляват така, че да се гарантират минималните нива по отношение на здравето и комфорта, определени от държавите членки.

Изчисляването на първичната енергия се основава на показателите за първична енергия или тегловните коефициенти за съответните енергийни носители, които от своя страна могат да се основават на националните, регионалните или местните годишни претеглени средни стойности или на по-конкретна информация, предоставяна за отделната топлофикационна или охлаждаща система.

Показателите за първична енергия или тегловните коефициенти се определят от държавите членки. […] Показателите за първична енергия отчитат енергията от възобновяеми източници […] по отношение на енергията, доставена чрез енергийния носител.

Държавите членки могат да изберат да определят допълнителни цифрови показатели за общото енергопотребление, потреблението на първична енергия от невъзобновяеми и възобновяеми източници, както и за емисиите на парникови газове, генерирани в килограми като еквивалент на въглеродния диоксид за квадратен метър на година.“;

д) в точка 4 уводното изречение се заменя със следното:

„4. Взема се предвид положителното влияние на следните аспекти:“;

2. Приложение II се изменя, както следва:

е) първият параграф от точка 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните власти или органите, на които компетентните власти са възложили задължението за въвеждане на системата за независим контрол, изготвят извадка на случаен принцип от всички издадени сертификати за енергийни характеристики през съответната година и ги подлагат на проверка. Извадката е с достатъчен размер, за да гарантира статистически значими резултати по отношение на съответствието.“;

ж) добавя се точка 3:

„3. Когато се добавя информация към дадена база данни, националните органи имат възможност да установяват лицето, въвело добавената информация, с цел наблюдение и проверка“;

3. Добавя се следното приложение Iа:

„Приложение Iа

Обща рамка за оценяване на подготвеността на сградите за интелигентно управление

1. Показателят за подготвеността на сградите за интелигентно управление, тоест показателят, характеризиращ способностите на сградите по отношение на експлоатацията, наблюдението и управлението, взаимодействието с обитателите, оптимизацията на потреблението и оперативната съвместимост на системите за автоматизация и управление и техническите сградни инсталации, предоставя синтезирана и съдържателна информация на потенциалните собственици и наематели.

2. Методиката за определяне на показателя за подготвеността на сградите за интелигентно управление дава възможност за икономически ефективно и надеждно изчисление на този показател, по прост начин и въз основа, доколкото е възможно, на налични данни. Тази методика гарантира неутралност по отношение на технологиите и доставчика и отчита европейските стандарти, по-специално във връзка с оперативната съвместимост, и съответства на европейските и националните правила за защита на неприкосновеността на личния живот и на данните.

3. Редът и условията за ефективно прилагане на схемата, не оказват отрицателно въздействие върху съществуващите национални схеми за сертифициране на енергийните характеристики и се основават на свързани с тях инициативи на национално равнище.“